

viharnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LESNA SLOVENJ GRADEC — GOZDARSTVO IN LESNA INDUSTRIJA R. O.

LETO XXII ŠTEVILKA 10

OKTOBER 1991

POŠTNINA PLAČANA

Uspешen nastop na 24. mednarodnem obrtnem sejmu v Celju

Mednarodni obrtni sejem, ki je bil od 13. do 22. septembra v Celju, je bila letos ena izmed največjih sejmskih manifestacij v Sloveniji.

Z dobro organizacijo se je sejem letos že 24 zapored postavil ob bok največjim sejmskim prireditvam po Jugoslaviji.

Veliko tujih razstavljalcev, pravi razcvet drobnega gospodarstva, inventivnost in učinkovitost malih podjetij so dokaz, da so slabi časi in negotove razmere priložnost za pravo oživitve podjetništva in trgovanja. Preko 260.000 obiskovalcev je gotovo našlo veliko zanimivosti, novih idej za lastno ustvarjalnost, še posebej pa možnosti za ugodne nakupe.

LESNA iz Slovenj Gradca se je po nekaj letih zatišja zopet predstavila. Odločitev, da se sejma udeležimo, je bila nedvomno prava, še posebej, ker smo dali glavni poudarek maloprodaji. Izredno dobra lokacija na 68 m² sejmskega prostora je omogočila obiskovalcem, da so si lahko podrobno ogledali naš celotni proizvodni program in tako še boljše spoznali pravega partnerja.

Velika konkurenca, razni sodobni načini trgovanja in zagotovitev večje učinkovitosti so nas vzpodbudili, da se za sejem dobro organiziramo in pripravimo.

Za sejem smo si zastavili naslednje cilje:

- sejem moramo izkoristiti za propagando na vseh medijih hkrati in s tem utrditi image Lesne;
- predstaviti želimo čimveč naših izdelkov (pričakovani visoki obiski);

- maksimalno moramo izkoristiti maloprodajo na sejemu;
- na sejmskem prostoru nudimo s predstavitvami detaljne tehnične in prodajne informacije;
- predstaviti želimo nov znak Lesne;
- predstavljamo novosti v naših programih;
- pridobiti želimo kakšno priznanje.

Vse te cilje smo dosegli z dobrim sodelovanjem Trgovine inženiring, Poslovnega inženiringa, proizvodnih družb in marketinga. Glavni poudarek smo dali maloprodaji, zato je bil tudi nosilec sejma Trgovina inženiring, maloprodajo pa je izvajala trgovina Pameče. Predvidevali smo tudi sodelovanje proizvodnih družb z nalogo, da predstavijo svoj program in posredujejo proizvodno tehnične informacije obiskovalcem.

Proizvodne družbe so izdelke za razstavne eksponate zadovoljivo pripravile.

Načrt za ureditev sejmskega prostora je izdelala Rozalija Lužnik dipl. arh. in s postavitvijo eksponatov dosegla, da je bil sejmski prostor zanimiv za obiskovalce, omogočal jim je detajlni ogled in bil lepo urejen. Napisi in obeležja pa so jasno predstavljali vrsto izdelkov.

Na sejmu smo predstavili novi pohištveni program TIP-a iz oplemenitene iverne plošče. Obiskovalci kljub ugodnim cenam niso pokazali posebnega zanimanja. Zelo mali interes za to pohištvo je za nas pomembna informacija, da moramo temeljito proučiti možnosti razvoja proizvodnje pohištva v Tovarni ivernih plošč. Čeprav na Celjskem sejmu nismo pričakovali, je bilo nekaj zanimanja tudi za gradbeno ploščo in NEGOTIP ploščo, ki je varna pred ognjem.

Po zanimanju bi lahko rekli, da je bilo med najbolj zanimivimi eksponati HOBBY program, za katerega smo prejeli visoko priznanje »BRONASTO PLAKETO MESTA CELJE«.

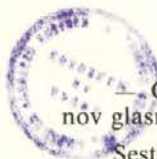
Pri organizaciji in pripravi na sejem smo velik poudarek namenili propagandi in oglaševanju.

Z enotnimi propagandnimi sporočili smo v času sejma nastopili v naslednjih medijih:

- TV (teletekst, EP video strani, oddaja ZDRAVO, predavanje EP Sporočila kanal A),
- RA (Radio Slovenija, Radio Maribor, Radio Celje, Radio Slovenj Gradec, Sejmski radio),

lesna

— Časopisi (Delo, Večer, Novi tednik, Zrcalo, Salomonov glasnik, Obrtniška borza).

Sestavni del propagandnih sporočil pa so bili še naši prospekti, ceniki, letaki za gradbeno ploščo, letaki za pohištveni program TIP Otiški vrh, letaki in plakati sejemske ponudbe.

Celoten sejemski prostor je bil opremljen z ustreznimi napisi razstavljenih izdelkov, zastavami in zastavicami. Celjski sejem smo izkoristili tudi za predstavitev našega delno spremenjenega znaka Lesne.

Na našem sejemskem prostoru in v vseh propagandnih sporočilih smo prvič javnosti prikazali nov znak Lesne.

V tem sestavku bi izkoristil priliko in pojasnil vzroke za spremembo in znak predstavil. Lesna Slovenj Gradec je v svoji zgodovini učinkovito gradila svoj image v oblikovanju celostne podobe. Z razvojem proizvodnega programa in vedno večjim izvozom je prerasla jugoslovanske okvire in se tudi v bodoče želi čim samostojneje predstaviti evropskemu tržišču. V izredno veliki konkurenci na domačem tržišču in večkratni predstavitvi v tujini se želi Lesna kot enakovredni partner s svojo internacionalno podobo vključiti v evropske tržne procese.

— Spremenjena podoba znaka je v:

— zamenjavi barve (osnovni znak je lisičje rjav, ostali del znaka pa je v temno rjavi barvi),

— sestavni del znaka je spodnja črta, ki daje znaku večjo težo,

— napis Lesna je poravnal s spodnjim delom znaka,

— v znaku ni več napisa Slovenj Gradec.

Naš posodobljen znak je po mnenju avtorja celostne podobe za vključitev na evropsko tržišče bolj sprejemljiv, saj nosi večjo svežino, je bolj viden, pa tudi težo ima večjo.

Iz znaka Lesne smo zbrisali Slovenj Gradec. Ali to v vedi numerologije pomeni dobro ali slabo, pa naj rečejo numerologi.

Vsi skupaj si lahko samo želimo, da bi bilo dobro, potem nas v Lesni resnično čaka pravi razcvet.

Uspešen sejem nam dobro kaže.

Ob analizi vseh dogodkov lahko rečemo, da je Celjski sejem bil za Lesno uspešen tako v predstavitvi kot v prodaji, za kar imajo zasluge tudi fantje iz Trgovine Pameče. Moramo pa vedeti, da se prodaja ne zaključi pri plačilu ampak s solidno odpremo naročenega blaga do kupca, za kar pa morata poskrbeti tako proizvodna družba kot trgovina. V prihodnosti čaka Lesno še mnogo takšnih sejmov.

Matjaž GOSTENČNIK

Sejemski prostor Lesne na celjskem sejmu

Sprejeli smo bronasto plaketo za hobby program

GOSPODARJENJE

Da spričo drugih nadlog na naš gozd ne bi pozabili!

Mislimo, da vam ni treba pripovedovati, da gozd najbolje uspeva v čistem ozračju in tudi ne, da ozračje nad vašimi gozdovi še zdaleč ni takšno, kot bi moralo biti. Posledica tega je stanje gozdov na vašem Slovenjgraškem gozdno gospodarskem območju. Kljub določenim nakazanim premikom na boljše, so po stopnji poškodovanosti gozdovi vašega območja še vedno na visoki stopnji poškodovanosti.

Onesnažen zrak, ki je zagotovo eden glavnih vzrokov za poškodovanost gozdov na vašem območju se pridela deloma doma, nekaj pa ga dobite od sosednjih velikih onesnaževalcev za vašimi jugovzhodnimi gorami. Težko je določiti delež domačega in uvoženega (napi-

hanega) onesnaženja. Lokalno gledano je to hud problem, ki je rešljiv samo s široko, objektivno, vseslovensko pošteno ekološko miselnostjo in akcijo za očiščenje ozračja, saj gre v končni fazi za naš gozd, za naše večnamensko nacionalno bogastvo.

Dolga leta že delam na tem strokovnem področju in sem doživel marsikaj, največ verjetno prav na vašem območju. Borili smo se, da smo javnosti, onesnaževalcem in oblasti prikazali dimenzije, intenziteto ter vse možne gospodarske in okoljevarstvene posledice propadanja gozdov. Morda sem bil tu večkrat deležen kritike, da sem bil preblag v ocenah stanja gozdov in da uporabljam preblage izraze za stanje gozdov.

Veliko o tem danes, ko na moje mesto stopajo mlajši raziskovalci, razmišljam. Imam občutek, da sem z mojo politiko prikazovanja stanja gozdov, ki ni zahajala v nerealne ekstreme in vzrokov za takšno stanje omogočil marsikakšen dialog med onesnaževalci in gozdarji, ki je pripomogel k izboljšanju stanja ozračja nad našimi gozdovi.

Predno bom prešel na čisto konkretne podatke o stanju našega gozda ne bodi odveč, če se malo pomenimo o tej problematiki.

Poznamo neposredne poškodbe gozdov zaradi prekomerno onesnaženega zraka. To je takrat, ko onesnažen zrak preprosto posmudi zelene dele rastlin. V tem primeru govorimo o ožigu, ki ga na vašem območju iz ne tako daljne preteklosti dobro poznate. Ožigi so načeloma značilni za prostor v manjših oddaljenostih od izvora onesnaženja. O posrednih poškodbah gozdov, zaradi onesnažene-

ga zraka pa govorimo takrat, kadar onesnažen zrak vpliva na rastlino posredno preko tal ali kako drugače ali pa povzroči določen predpogoj, da potem drugi škodljivi dejavniki, kot so bolezni in škodljivci ter vremensko klimatske anomalije in ujem po domače povedano z vseh strani načnejo drevo in sestojo. No temu načinu poškodovanosti gozdov značilnem za širši prostor so sprva rekli umiranje gozdov. Raziskave pa so pokazale, da temu k sreči vselej ni tako, zato so (in tudi jaz) izraz umiranje gozdov zamenjali z blažjimi izrazi, s tem sem bil deležen največje kritike. Danes je v svetu najbolj uporabljen izraz poškodbe gozdov, te pa so takšne intenzitete, da mestoma lahko povzročijo tudi popoln propad gozda, drugod pa tudi željeno izboljšanje in tudi popolno ozdravitev gozda — to pa je tisto, kar si vsi želimo. Vedeti pa moramo tudi, da poškodbe gozdov lahko nastanejo tudi brez takšnega ali drugačnega delovanja tako ali drugače onesnaženega zraka, vendar je to na vašem območju skoro izključeno!

Od leta 1987 podrobnih analiz o stanju gozdov na vašem območju nimamo. Leta 1987 je bil vaš gozd po stopnji poškodovanosti na drugem mestu (takoj za nazarskim). Od leta 1987 se stanje slovenskega gozda letno izboljšuje za približno 4 %. Domnevamo, da je tako tudi na vašem območju, upam, da bomo to domnevo lahko letos potrdili s konkretnimi podatki, ki jih bomo dobili z letošnjim ponovno razširjenim popisom gozdov v vsej Sloveniji.

4%-no izboljšanje letno res ni veliko in je lahko na različne načine pogojeno in tudi nesigurno, je pa tu in vzbuja optimizem. Nekaj podobnega ugotavljajo tudi naši (ne vedno najbolj prijetni severni sosedje). V zahodni Evropi so v letu 1990 namerili majhno poslabšanje stanja gozdov in sami priznavajo, da gre to verjetno na račun velikega viharja v tem letu. Če zahodna Evropa lahko gradi teorijo zmanjšanih poškodb gozda na osnovi izboljšane stanja ozračja mi tega ne moremo. Prepričan sem, da gre naše izboljšanje bolj na račun spleta ugodnejših vremensko klimatskih pogojev zadnjega obdobja kot na račun izboljšanja kvalitete zraka. Zaradi tega naj začete aktivnosti za sanacijo izvorov onesnaženja ne zastanejo, niti naj se ne upočasnijo, nasprotno s pospešeno sanacijo naj se kolo rahlega izboljšanja gozdov zavrti in hitreje.

No in ker je na vašem območju onesnažen zrak izstopajoči vzrok za poškodbe gozdov, bodo prav podatki za vaše območje povedali, kako je s to rečjo.

S svežimi podatki vas bom seznanil še pred novim letom!

Vaš Marjan Šolar z
Gozdarskega inštituta iz
Ljubljane

Milan Tretjak, spec. gozdarskih znanosti

Milan Tretjak — specialist gozdarskih znanosti

Druga avgusta letos je končal specialistični študij na Biotehnični fakulteti VTOZD za gozdarstvo in si pridobil naslov »specialist gozdarskih znanosti«.

Milan Tretjak se je zaposlil pri nas leta 1977, ko je končal gozdarstvo na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Po končanem pripravništvu je prevzel mesto pomočnika direktorja TOZD Gozdarstvo Mislinja, njegovo delo obsega tudi gojenje gozdov na območju tozda.

Za študij na III. stopnji se je odločil leta 1985, ko je Biotehniška fakulteta — VTOZD za gozdarstvo in Ljubljani organizirala specialistični študij za operativne delavce. Med novimi usmeritvami študija je našel področje, ki mu je odgovarjalo. Odločil se je za krajinsko ekologijo.

Nosilec in pobudnik novega načina študija je bil prof. dr. Boštjan Anko. Študij je bil organiziran izredno in je nudil širok asortiman

znanj. Predavanja so bila organizirana iz praktičnih predmetov na več fakultetah in so dopolnjevala individualno delo posameznika.

Specialistična naloga ima naslov: »Vrednotenje prostora območja ugreznin rudnika Velenje«. To temo je Milan izbral, ker je predstavljala svojevrsten izziv. Proučeval je kompleksnost negativnih vplivov na okolje, ki nastajajo kot posledica podzemnega pridobivanja premoga. Cilj tega dela pa je poiskati optimalno namensko rabo prostora po končanem rudarjenju leta 2065, da bo ta prostor nudil neke nove možnosti, ki bodo osnovane na starih namenih.

Pri delu je uporabljal nove metode — krajinsko ekološki aspekt, ne pa togi aspekt namenske rabe.

Naslednja stopnja študija je doktorat. Milan pravi, da se za to še ni povsem odločil, razmišlja pa tudi o tem. Ida ROBNIK

PODGORSKI INVALIDI NA IZLETU

Že se leto nagiba h koncu, že se gozdovi barvajo z različnimi barvami, listje tu in tam že odpada in spreminja naše okolje.

Tako smo se invalidi iz Podgorja zopet zbrali in odpeljali na Dolenjsko. Ko smo se tako vozili ob reki Krki in prispeli v Kostanjevico ob Krki, smo občudovali kraje in ljudi, ki so hiteli vsak za svojim delom.

Cistercijskega samostana in Forma vive ne morem pozabiti. Koliko truda in dela je bilo treba, da se takšen objekt zgradi in to v času, ko še ni bilo toliko, oziroma nobenega stroja.

VIŠJE ODKUPNE CENE ZA HLODOVINO IN REZAN LES

Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec obvešča lastnike gozdov, da veljajo od 7. 10. dalje višje odkupne cene za okrogli in rezan les. Plačilni pogoji so nespremenjeni.

Podrobnejše informacije v zvezi z odkupom lesa dobite na TOK Gozdarstvo na vašem območju.

Silvo PRITRŽNIK

Nadaljevali smo pot v Šentjernej in v Novo mesto. Tam smo šli v prodajalno LABOD, da smo si nakupili, kar je pač kdo zmozel. Prišli smo na MULJAVO, ogledali smo si JURČICEVO rojstno hišo, saj njegove knjige zelo radi čitamo. Zvedeli smo, da je bil Jurčič rojen v tej skromni mali hišici in je nato šel študirat v Maribor.

Nazadnje smo si ogledali stiški samostan, o katerem sem že toliko čitala, a sem si na stare dni to vse lahko ogledala.

Še dobro, da smo imeli pridnega vodiča, da nas je sproti seznanjal s kraji, koder smo se vozili. Sami pač ne bi mogli vedeti vse, pa še megla je nam nagajala.

Hvaležni smo šoferju Grahovemu Tinetu iz Velunje, da je nas brez nezgode pripeljal domov, aktivu invalidov Podgorje in Adolfo Sušcu pa želimo še nadaljnega uspeha pri svojem delu. Želimo, da bi se drugo leto zopet zbrali in odpotovali kam drugam.

Saj je povsod lepo, a meni je najlepše doma.

Hvaležni izletniki. Štefka MELANŠEK

OHRANIMO IMAGE LESNE

V zadnjih nekaj mesecih so se tržne razmere za naše izdelke močno poslabšale. Skoraj v celoti smo izgubili tržišče v ostalih republikah, za blago, ki smo ga prodali, pa ni denarja.

Velik pritisk na odzvem imetja in zalog, ki ga ima Lesna v naših prodajalnah in predstavništvih po Jugoslaviji, je vse skupaj še poslabšal. Približno enako se dogaja tudi z ostalimi proizvajalci stavbnega pohištva in notranje opreme v Sloveniji. Zagotovo veste, da je bilo naše dobro tržišče Srbija, Bosna in Hrvaška, kjer je bilo poznano, da »slovenačka građevinarija« nekaj velja, še posebej Lesnina, ki je bila njihov dober partner.

Nič krivi, nič dolžni smo se čez noč vsi proizvajalci stavbnega pohištva srečali na slovenskem prostoru z izdelki, ki jih je težko plasirati v izvoz. Nihče ni pričakoval, da bodo na tržišču za naše izdelke nastopili tako dramatični časi. Teh nekaj resnic zahteva od nas vseh izredno veliko odgovornost, ki bi v naslednjem, še bolj negotovem obdobju zagotavljalo normalen zaslužek za preživetje. Te razmere so za nekaj tudi dobre. Vsaka kriza je konec koncev tudi priložnost za iskanje izhodov iz kriznih razmer.

Nastopilo je obdobje velike konkurence, vzpostavljaja pravilnejših cenovnih razmerij, svobodnega trgovanja, sodobnih in organiziranih pristopov do tržišča. Za takšne

razmere se moramo usposobiti in zagotoviti učinkovite načine trženja.

Da bi na trgu še bolje uspeli, je odvisno predvsem od dobrih poslovnih odločitev, tržno zanimivih izdelkov, animiranja tržišča, učinkoviti in fleksibilni organizaciji prodaje.

Lesna je v preteklih letih namenila marketingu in tržnemu komuniciranju precejšen delež, kar je prispevalo svoj delež k načrtovani proizvodnji in prodaji.

Image Lesne je v jugoslovanskem prostoru užival velik ugled med proizvajalci stavbnega pohištva. Propagandne kampanje so se vrstile ena za drugo in tako je bila prodaja možno podprta. V zadnjem letu pa se dogajajo stvari, ki bodo dolgoročno pustile večje posledice v prodaji. Dejstvo je, da če ni denarja za repromateriale, ga je še manj za propagando, vendar to ne more biti pravilo, saj po tej logiki tudi prodaje ne bo več.

Kljub razmeram bi radi v Lesni do konca leta še izpeljali minimalno propagandno kampanjo v RA, RTV in določenih revijah, izdelali skupen katalog naših izdelkov (prodajni program za leto 1992) in nastopili na sejmu pohištva v Ljubljani. Večje možnosti pa se kažejo v iskanju novih tržišč v naših obmejnih področjih Avstrije, Madžarske, Italije, kjer bi radi našli poslovneže za maloprodajo naših izdelkov.

K dobremu imenu Lesne lahko vsak po svoje prispeva.

Matjaž GOSTENČNIK

TIP SE PREDSTAVLJA

RAZPIS

za izbiro komercialnih imen izdelkov tovarne

Tovarna ivernih plošč v Otiškem vrhu je pričela s proizvodnjo ivernih in oplemenitenih plošč v letu 1973. Vse od takrat je ena najuspešnejših proizvajalk ivernih plošč v Sloveniji in v širšem južno-evropskem prostoru. Prvotna kapaciteta 70.000 m² ivernih plošč in 1.500.000 m² oplemenitenih plošč se je s prehodom na štiri-izmensko obratovanje, z dokupom in postavitvijo še ene linije za proizvodnjo oplemenitenih plošč ter modernizacijo z različnimi racionalizacijami povečala na:

110.000 m² letno ali za 57 % in
3.000.000 m² oplemenitenih plošč letno ali za 50 %

V času modernizacije pa je bila izvršena tudi nadaljnja širitev obdelave in dodelave ivernih plošč. Zamenjana je bila formatna žaga in izvedena investicija v liniji za robno obdelavo in mozniceenje pohištvenih elementov.

O dosednji količinski proizvodnji le nekaj podatkov:

— proizvajali smo 1.425.000 m² ivernih plošč (to pomeni 8.300.000 komadov iveric dimenzije 5500 × 2050 mm — v enem zločaju je 120 komadov)

— proizvedli smo 24.000.000 m² oplemenitenih plošč (za to porabili 48.000.000 m² melaminskih folij raznih barv in lesnih deženov).

Za navedeno proizvodnjo smo porabili: 2.200.000 m³ lesa in 1.365.000 m³ lesnih ostankov, v kar je všteta tudi žagovina.

Z uporabo lesnih ostankov smo prihranili: 815.000 m³ desk oziroma žaganega lesa, 1.250.000 m³ hlodovine, kar pomeni več kot 6.500 ha gozdov, oz. 10 % gozdov GG Slovenj Gradec, če pri merjamo površine.

Od proizvedenih oplemenitenih plošč jih lahko letno 350.000 m² predelamo v pohištvene elemente. TIP je tako prerasla iz dosedanje proizvajalke iveric v polfinalista in to želimo še naprej razvijati. Nadalje pa intenzivno razvijamo nove vrste plošč, saj smo pred kratkim uspešno opravili industrijski poizkus proizvodnje plošče, ki je odporna proti ognju. Imamo predvidene še

druge vrste plošč in elementov, ki so še v razvojni fazi. Bili pa smo tudi prvi proizvajalec El plošč (vsebuje manj prostega formaldehida) in s proizvodnjo gradbene plošče v Sloveniji in Jugoslaviji.

Vse vrste plošč proizvajamo v debelinah od 8—35 mm. Proizvajamo troslojno iverno ploščo (dva zunanja sloja iz finejšega iverja in srednji sloj z grobim iverjem).

Za proizvodnjo uporabljamo lesno surovino (vse vrste iglavcev in listavcev) slabše kakovosti, ker se v druge namene v lesni industriji ne dajo uporabiti. Les se na iverilnikih različnih vrst predela v iverje velikosti 0,3—0,6 mm. Proizvodnji iverja sledi sušenje iverja od vstopne vlage med 60 in 100 % do izstopne vlage 2 %. Sušenju iverja sledi mehansko sejanje ali separacija, kjer se izloči prah in grobo iverje, ki se v mlinih mleje v iverje primerne oblike in velikosti. Separaciji sledi oblepljanje, kjer se iverju v tehnološko predpisani količini dodaja lepilo in katalizator (za različne vrste plošč različno lepilo oziroma različni drugi dodatki). Oblepljenje iverje se tehta na kontinuiranih tehtnicah, kar zagotavlja konstantno razmerje med iverjem in lepilom.

Po oblepljenju se transportira iverje v natresne postaje in končno oblikujejo iveraste preproge, imenovane tudi pogača. Pogača se na brezkončnem transporterju transportira v stiskalnico, kjer se pri visoki temperaturi in tlaku stisne iverna plošča. Sledi kondicioniranje — zorenje ivernih plošč, ki naj traja od 5—7 dni. Sledi brušenje in obrez ivernih plošč in razrez na polovico v format 2750 × 2050 mm ter sočasno sortiranje v kvalitetne razrede.

Plošče boljše kvalitete nato oplemenitimo na dveh zato prirejenih linijah. Oblepimo jih na obeh straneh z belimi, barvnimi, lesnimi ali drugimi tudi fantazijskimi laminati. Po želji plošče še tudi formatiziramo, robno obdelamo in vstavimo moznike, pakiramo in odpremimo. Drobnno prodajo in vse vrste prodaje po znižanih cenah od 1/10-91 vršimo preko trgovine »Sonček« tik ob tovarni.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Za naše proizvode pripravljamo tudi prospekt in želimo, da bi bil opremljen že tudi z novimi komercialnimi imeni naših proizvodov, zato sočasno objavljamo tudi

RAZPIS

in pričakujemo vašo udeležbo s predlogi imen za vse naše proizvode. V nadaljnjem objavljamo kratke karakteristične opise vseh proizvodov. Komercialni nazivi pa naj vključujejo naslednje bistvene značilnosti:

1. ime proizvajalca
2. ime izdelka
3. les kot osnovna surovina
4. krajevno — koroško obeležje
5. drugo

Ime mora biti enostavno, lahko izgovorljivo in primerno tudi za tujce, saj je potrebno upoštevati, da naše proizvode tudi izvažamo.

Razpis velja 15 dni od izida Viharnika. Predloge pošljite v zaprti kuverti z oznako »Za razpis« na naslov: Tovarna ivernih plošč 62373 Šentjanž pri Dravogradu.

Kuverte bo odprla komisija, ki bo izbrala najprimernejši predlog. Za izbrane tri najboljše nazive pa bodo dodeljene nagrade v višini:

1. nagrada	15.000 din
2. nagrada	10.000 din
3. nagrada	5.000 din

Nagrade bodo v obliki naših proizvodov, ki si jih do navedene višine izbere nagradjenec sam in jih mora dvigniti v 15 dneh po objavljenem izidu v Viharniku, oziroma po sporočilu v tovarni v Otiškem vrhu. Prevoz organizira nagradjenec sam.

Komisijo za izbor sestavljajo:

1. Rozalija LUŽNIK, dipl. ing. arh. — Lesna Slov. Gradec kot predsednik, člani pa so:
2. Tone POTOČNIK, dipl. ing. — direktor TIP
3. Tomo ŠKEGRO — pomočnik direktorja TIP
4. Cvetka VERGLES, dipl. oec. — pomočnik direktorja TIP
5. Vida MAROŠEK, oec. — komercialist TIP

A. IVERNE PLOŠČE ZA SPLOŠNO UPORABO

1) Iverna plošča za splošno uporabo — TP 20

Iverne plošče TP 20 proizvajamo v debelinah od 8, 10, 12, 14, 16, 18, 19, 22, 25, 28 in 35 mm in po naročilu tudi ostale debeline med 8 in 35 mm. Osnovni format plošč je 5500 mm × 2050 mm in 2750 mm × 2050 mm. Iverne plošče za splošno uporabo primerne za obojestransko furniranje, oblepljanje s folijami in laminati, lakiranje in za druge namene v pohištveni industriji. Uporaba je možna tudi v gradbeništvu za pregrajevanje prostorov, za obijanje podstrešnih prostorov, vendar izključno za notranjo uporabo. Iverne plošče TP 20 ustrezajo standardu DIN in JUS D.C5.031.

B. NAMENSKÉ IVERNE PLOŠČE

1) Gradbena plošča TP 100

Pod nazivom TP 100 proizvajamo gradbene plošče, ki imajo boljše mehansko fizikalne lastnosti kot iverne plošče za splošno uporabo.

Tudi plošče TP 100 so namenjene pohištveni industriji, predvsem pa za uporabo v gradbeništvu in povsod tam, kjer so plošče izpostavljene večji vlagi. Glavne možnosti uporabe gradbenih plošč so:

- talne obloge v novih gradnjah
- predelne stene v vlažnih prostorih
- kot zunanje stene z ustreznim oblogo v montažni gradnji
- za individualne betonske opaže
- za pohištvene elemente v vlažnejših prostorih
- za kuhinjsko ali kopalniško pohištvo
- za talne in stenske obloge bivalnih kontejnerjev
- v ladjedelništvu
- za ostrejša v različnih variantah kritin
- za strešne in druge konstrukcije

Gradbene plošče TP 100 odgovarjajo normam DIN in JUS

2) Iverne plošče, odporne proti glivam TP 20 G, TP 100 G

Iverne plošče, odporne proti glivam, imajo poleg osnovnih

lastnosti pohištvenih in gradbenih ivernih plošč še odpornost proti glivam. Te vrste plošč priporočamo na vseh področjih, kjer obstaja nevarnost napada gliv (tropski predeli in področje z večjo zračno vlago).

3) Iverne plošče, odporne proti insektom in termitom

Te vrste ivernih plošč so odporne proti insektom in termitom. Te plošče so namenjene za uporabo v področjih, ki so izpostavljeni insektom in termitom (tropski predeli). Predvsem je priporočljiva uporaba za montažne objekte, ki so še posebej izpostavljeni insektom in termitom.

4) Pohištvena iverna plošča za kaširanje TP 20 K

Kaširanje je poseben postopek površinske obdelave pohištvenih elementov, za katerega mora biti iverna plošča zelo gladka, pri robni obdelavi pa se ne smejo iztrgati niti najmanjši delci robu. Iz teh razlogov izdelujemo iverne plošče, ki imajo finejši in bolj kompakten zunanji sloj ter homogenejšo površino.

5) Pohištvena iverna plošča za profiliranje TP 20 P

Pohištvena iverna plošča za profiliranje je plošča s posebnimi lastnostmi, ki omogočajo izdelavo zahtevnejših profilov na površini in na robovih ivernih plošč. Nekatere lastnosti iverne plošče za profiliranje so primerljive z vlakneno ploščo, zato jo lahko v tem pogledu tudi nadomestimo z iverno ploščo za profiliranje.

Profilirani so pri obdelavi takšnih plošč bolj kompaktni in gladki. Takšne iverne plošče so primerne za vse vrste pohištva, kjer je spajanje elementov zelo zahtevno, poleg tega so profili lahko dekorativnega značaja.

6) Dekorativna pohištvena iverna plošča TP 20 D

Dekorativni iverni plošči je dodano barvilo, s katerim dosežemo željeni odtenek oz. obarvanost iverne plošče. Na površini je vidna tekstura iverne plošče, istočasno pa ima plošča barvni odtenek. Dekorativne iverne plošče je možno uporabiti za izdelavo oblog, za oblaganje stropov v proizvodnih halah, za obijanje napuščev in mansardnih prostorov itd. Možno jih je tudi dodatno pobarvati, pri čemer je poraba barve veliko manjša.

7) Iverna plošča, odporna proti ognju

Je iverna plošča, katere osnovne lastnosti so enake pohištveni iverni plošči, s tem, da ima plošča povečano odpornost proti gorenju in ima lastnosti materiala, odpornega proti ognju. Ta iverna plošča ni izdelana na mineralni osnovi, temveč je po sestavi in po mehanskih lastnostih enaka pohištveni iverni plošči. Poleg standardnih sestavin (iverje, lepilo) vsebuje tudi sredstvo, ki preprečuje gorenje. To ploščo je torej možno nadalje obdelovati kot pohištveno ali gradbeno iverno ploščo.

Možnosti uporabe ognjevarnih ivernih plošč so naslednje:

- stavbno pohištvo — vratna krila, varna pred ognjem
- obloge, varne pred ognjem
- gradbeništvu — predelne stene,
- montažni objekti
- ladjedelništvo — ladijska oprema

C. OPLEMENITENE IVERNE PLOŠČE

Iverne plošče TP 20 oplemenitimo s papirji, impregniranimi z melaminsko smolo, debeline do 0,15 mm v različnih barvah in lesnih deženih. Površina je lahko gladka, nemirna — mat površina, možna pa je emitacija por različnih drevesnih vrst. Oplemeniti je možno vse standardne debeline, po dogovoru pa tudi izvenstandardne. Format znaša 2750 mm × 2050 mm, lahko pa ga skrojimo na željene dimenzije in po potrebi robno obdelamo. Plošče so primerne za vse vrste oblog, pohištvene elemente in kot dekorativni element v gradbeništvu.

Kvaliteto oplemenitenih plošč redno nadzorujemo v lastnem laboratoriju po metodah, ki jih predpisuje DIN za površine obdelane s folijami na bazi aminoplasta.

D. FORMATIZIRANE IN ROBNO OBDELANE IVERNE PLOŠČE

1) Formatizirani elementi

Poleg osnovnega formata ivernih plošč (5500 × 2050 mm za surove; 2750 × 2050 za oplemenitene) lahko dobavimo vse manjše formate po dogovoru s kupcem. Zagotavljamo pravokotnost + 0,1 mm na dolžini 2 m. Visoka kvaliteta reza in natančnost formatiziranja omogoča direktno robno obdelavo brez nadmere.

E. ELEMENTI PLOSKOVNEGA POHIŠTVA

Na liniji za robno obdelavo izdelujemo sestavne elemente za vse vrste ploskovnega pohištva. Elementi so iz oplemenitenih iverne plošče željenih dezenov ter obdelani z ustrezno robno folijo. Poleg potrebnih utorov so narejene izvrtine po načrtih. Kjer je to potrebno, so vstavljeni tudi mozniki. Elementi so tako pripravljeni za finalno montažo. Primerni so za vse vrste pohištva; kot korpusi, fornte, police in drugi elementi. Gotove elemente embaliramo na palete in prevlečemo s PVC folijo.

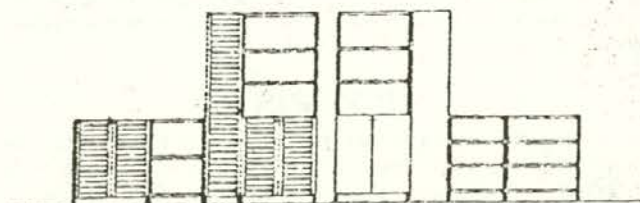
V tovarni smo pričeli proizvajati sestavljeni pohištveni program po sistemu »NAREDI SI SAM« in mu dali delovni naziv program »TIPOV« in ga kot novost razstavili na mednarodnem obrtnem sejmu v Celju letos v septembru. Zato tu podajamo nekoliko širši opis in skice možnih kombinacij, ki jih bo moč dobiti po izbiri v paketu za sistem »Naredi si sam«.

F. PROGRAM TIPOV (delovni naziv)

Sestavljeni pohištveni program TIPOV vam omogoča po sistemu »NAREDI SI SAM« hitro in enostavno izdelavo pohištva. Sistem montaže in sestavljanja po predloženih navodilih in shemah je enostaven in ne zahteva posebnih orodij in posebnega znanja. V izbranem kompletu so posamezni pohištveni elementi izgotovljeni do takšne stopnje, da so potrebne zgolj manjše dodelave (montaža okovja, montaža ekscentrov, montaža ročajev) in sestava posameznih pohištvenih elementov.

Pohištveni program TIPOV je zasnovan tako, da je pri izbiri in pri oblikovanju mogoče angažirati lastno kreativnost in oblikovalske sposobnosti. V različnih variantah je možno izbrati med tremi različnimi višinami, med dvema različnima širinama in med različnimi dezeni in barvnimi kombinacijami. Korpusi pohištva so izdelani iz oplemenitenih ivernih plošč, fronte pa iz masivnega lesa ali iz ivernih plošč z dvema različnima dezenoma. Glavne prednosti pohištvenega programa TIPOV so:

- hitra in enostavna dodelava in montaža
- možnost oblikovanja pohištva in bivalnih prostorov po lastnih željah in oblikovalskih sposobnostih
- za ca 40 % nižja cena od primerljivega pohištva

Elementi sestavljenega programa TIPOV so namenjeni za opremo jedilnic, predsob, dnevnih sob, spalnic, otroških sob. Primerni so tudi za vrtce, šole, zdravstvene ustanove, delovne kabine, prav tako tudi za shrambe in garaže. Elementi lahko stoje prosto in so idealni za pregrajevanje prostorov. Izdelani so iz iverne plošče F1, ki sprošča minimalno količino formaldehida. Korpusi in poličke so iz bele iverne plošče, fronte pa so lahko iz masivnega lesa ali iz oplemenitenih iverne plošče črne barve.

Sistem TIPOV odlikujejo enostavne, čiste linije sodobnega pohištva. Vse ploskovne površine so gladke. Zato priporočamo kombinacijo korpusov z masivnimi lamelnimi vrati, kar daje pohištvu poseben učinek.

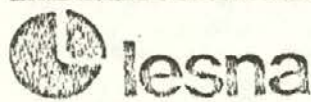
Program TIPOV izdelujemo v dveh osnovnih višinah in globinah ter treh osnovnih širinah. Namenjen je vsem tistim, ki želijo sami oblikovati svoj prostor po sistemu »NAREDI SI SAM«.

PROGRAM TIPOV IZDELUJE IN PRODAJA

Tovarna ivernih plošč Otiški vrh — Šentjanž pri Dravogradu
Telefon: 0602/85-270
Telefax: 0602/85-299
Telex: TIP DVG YU 33280

IN PRODAJA

LESNA — TRADE
Telefon: h. c. 0602/42-511
Telefax: 0602/43-082
Telex: 33-165 YU LESNA

NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO

program Tipov • program širokih možnosti

Tipov

TOVARNA IVERNIH PLOŠČ — ŠENTJANŽ PRI DRAVOGRADU

TIPOV 400			TIPOV 600					
M 01	M 02	M 03	M 04	M 05	M 06	F 01	F 02	F 03
M 07	M 08	M 09	M 10	M 11	M 12			
P 01	P 02	P 03	P 04	P 05	P 06	FRONTE		
						F 04 F 05 F 06		

(Nadaljevanje iz 6. strani)

LESNA TRGOVINA INŽENIRING

Telefon: h. c. 0602/42-511

int. 304, 312, 315

Telefax: 0602/440-37

Razpis za izbiro komercialnih imen obsega vse proizvode od A do F. Z izbiro primernih komercialnih imen bomo posredovali tudi znak kvalitete. Tovarna ivernih plošč zagotavlja visoko kvaliteto vseh izdelkov. Imamo dobro organizirano službo kontrole kvalitete, lasten laboratorij. Vse vrste plošč ustrezajo standardom JUS in DIN in internim standardom. Kvaliteto naših ivernih plošč kontrolirajo za-to mednarodno priznane institucije in sicer Otto Graf Institut pri univerzi v Stuttgartu in Biotehnična fakulteta, enota za lesarstvo Univerze v Ljubljani.

Na mednarodnem obrtnem sejmu v Celju, ki je trajal od 13. do 22. septembra 1991, smo v okviru celotnega programa Lesne razstavljali tudi mi. Prikazana je bila cela paleta proizvodov TI-POV, prvič pa smo prikazali tudi program sistema »Naredi si

sam«, katerega opis in osnovne skice so prikazane v tem sestavku.

Prostor je bil lepo urejen in tudi zanimanje obiskovalcev za naše programe je bilo veliko. Kupci želijo kompletno ponudbo s skicami in s cenami posameznih elementov in celotnih sestavov.

Seveda moramo povedati, da je na sejmu bilo največ individualnih obiskovalcev, dasiravno so nas obiskovali tudi predstavniki drugih proizvajalcev, predvsem pohištveniki. Ugotavljamo, da je bil sejem prav gotovo uspešen, uspešen pa predvsem iz vidika ugotovitve nekaterih pomanjkljivosti in seveda moramo še marsikaj storiti na področju kakovosti.

Trg postaja iz dneva v dan bolj zahteven in temu se bomo morali brezpogojno podrediti, da bomo tako lahko postali konkurenčni in zanimivi za bodoče kupce.

Material: Možnosti uporabe
ivernih plošč, besedilo
in skica za prospekt
(Ranc, Lužnik)

Potočnik Tone

»MESNINA« OTIŠKI VRH V PRELOMNIH ČASIH SLOVENSKEGA GOSPODARSTVA

Izredno težki in nepredvidljivi pogoji gospodarjenja, katerega glavna značilnost je splošna nelikvidnost ter dolgi roki plačevanja, se v vseh svojih oblikah kažejo tudi pri poslovanju Mesnine.

Mesnina se kot podjetje v okviru bivše Koroške kmetijske zadruge ukvarja z odkupom vseh tržnih viškov goveje živine v koroški regiji po dnevnih tržnih cenah, s prašičerejo, zakolom goved in prašičev, uslužnostnim klanjem in proizvodnjo mesnih izdelkov. Poleg tega na terenu oskrbujemo vse večje odjemalce mesa in mesnih izdelkov, preko lastne maloprodaje pa neposredno oskrbujemo vse potrošnike.

Tako so naši kupci zasebni trgovci v koroški regiji in vedno več tudi izven regije, pa trgovska podjetja. Približno polovico celotne prodaje pa predstavlja prodaja družbenim prehranam podjetij in drugih družbenih ustanov. V gospodarski situaciji, ki je značilna za celotno državo pa so ta podjetja v večini v izrednih finančnih težavah, katerih posledica je slabo plačevanje mesa in mesnih izdelkov za prehrano svojih delavcev. Naše stališče je, da predstavlja prehrana med delom standard delavca, zato bi jo morali tudi pri plačevanju obravnavati skupaj z izplačilom osebnih dohodkov in prispevkov iz osebnih dohodkov.

V glavnem pa je ravno obratno in je plačevanje hrane na zadnjem mestu v podjetju. Zardi tega imamo pri izterjavi dolgov pri naših kupci izredne težave, saj niso redka podjetja, kjer so z roki plačevanja tudi po pet mesecev in več. Poleg tega je praktično nemogoče tudi izterjati obresti za zamujena plačila, kar je v času vse večje inflacije še dodatna obremenitev.

Zaradi nastale situacije smo bili v preteklosti prisiljeni najemati kratkoročne likvidnostne kredite, ki nam sedaj predstavljajo z visokimi revalorizacijskimi obrestmi skoraj nepremostljivo težavo. Takšne razmere imajo za posledico dolge roke plačevanja goveje živine in uslug pitanja prašičev zadrugam, saj nikakor nismo v stanju plačevati vseh obveznosti v dogovorjenih rokih. Prav tako je vedno bolj problematičen tudi dokup mesa, k čemu so dodatno pripomogle še izredne razmere na območju bivše Jugoslavije. Ob pomanjkanju predvsem svinjskega mesa so se roki plačevanja močno skrajšali, zato bomo tudi mi prisiljeni opraviti rigorozno selekcijo kupcev in se preusmeriti predvsem na gotovinsko prodajo in prodajo rednim plačnikom. S tem pa bomo, seveda ob nerazumevanju dosedanjih kupcev, prisiljeni iskati nova tržišča, če želimo obdržati dosedanj nivo proizvodnje, in odkupovati vse ponujene tržne viške goveje živine in prašičev v koroški regiji.

Ukrep zmanjšanja proizvodnje in prodaje bi imel lahko poleg tehnoloških viškov delovne sile v sami Mesnini, katastrofalne posledice v prireji in zagotavljanju oskrbe z mesom v bodoče. Ob problemu plasmana viškov goveje živine predvsem slabših kategorij bodo kmetje prisiljeni preusmeriti proizvodnjo, oziroma se posluževati nelegalnih načinov trenutne prodaje (črni zakoli), ki je tudi v sedanjih razmerah močno prisotna. Tak način pa je zaenkrat možen le v naši državi s popolno zakonsko anarhijo in neoljalno konkurenco, kar predstavlja tudi za državo izpad dohodka, ki ga v obliki davkov in prispevkov pridobi od rednega prometa z živino in mesom.

Takšno mišljenje pa nikakor ne pomeni, da nismo pripravljeni sprejemati privatne konkurence. Nasprotno! Saj ta tudi za nas pomeni dodatno vzpodbudo in nalogo pri nastopanju na trgu, za potrošnika pa boljšo kvaliteto in ponudbo. Vendar pa v sedanjih razmerah, ko lahko posamezniki v veliki meri delujejo mimo obstoječe zakonodaje, kar pa za nas ne pride v poštev, takšna konkurenca pomeni delo v neenakih razmerah, ki so za nas bistveno ostreješe.

Država in družba nasploh je v preteklosti dosti vlagala v razvoj kmetijstva in govedoreje in v sedanjih kriznih razmerah nikakor ni opravičljivo z nesmotrno gospodarsko politiko uničiti še tisto, kar je bilo dobrega. V razmerah, v kakršnih se je znašla živilsko predelovalna industrija, je za nas vsekakor banalno obnašanje države, ki se ukvarja samo s stihijem lastninjenjem brez materialne osnove. Zaposleni v teh podjetjih si želimo in pričakujemo lastnika, ki bo pripravljen v razvoj in obstanek podjetij vložiti kapital in na osnovi tega pričakovati dobiček, nikakor pa ne tistih, ki v sedanji predelovalni industriji vidijo nekakšen »ekstra profit«. Prepričani smo, da bodo s takšnim stališčem ob prevzemu lastnine močno razočarani.

Franč JAVORNIK

IZ SKUPŠČINE SLOVENIJE

Zadnjič sem obljubil, da bom to pot lahko že poročal o rezultatih sprejemanja celega paketa zakonov, ki naj naredijo korenit korak v naši demokratični družbi, s tem pa tudi izboljšajo položaj kmeta, ki mora v gospodarski in politični strukturi dobiti tisto mesto, ki mu gre! To so poleg lastninskih tudi zakon o denacionalizaciji, o zadrugah, gozdarstvu in zakon o lovu.

Zaradi že vnaprej načrtovanih zapletov, ki so se odvijali v nekaterih razpravah o teh zakonih, žal, ne morem reči nič določenega, lahko samo ugibam in ugotavljam vzroke, ki so privedli do tega, da smo še vedno tam, kjer smo bili.

Vsi lastninski zakoni, zakon o denacionalizaciji in zakon o zadrugah, so bili predlagani za 28. sejo Skupščine. Zbor občin je ta predlog sprejel na dnevni red, obravnaval zakone in sprejel sklepe. Druženopolitični zbor je to snov obravnaval, ni pa o tem sklepal. Zbor združenega dela pa zakona o denacionalizaciji in o zadrugah sploh ni sprejel na dnevni red, kar je odložil na naslednjo sejo. Na naslednji seji so hoteli nekateri poslanci iz opozicije ta sklep enostavno pojesti in vztrajali,

da gremo tudi tokrat mimo teh zakonov. Z našo vztrajnostjo je to komaj obviselo na dnevnem redu.

Kot je bilo pričakovati, je bilo pri predlogu zakona o zadrugah sporno X. poglavje, ki govori o zadružni lastnini. Predlog določa, da se naj lastnina, ki je nedeljiva in so jo kmetje ustvarili z dolgoletnim sodelovanjem in vlaganjem, obdrži kot delež zadruga v predelovalni industriji, kot so mlekarne, klavnice, perutninske farme in vinske kleti. S tem bi zadruga, v nadaljnjem besedilu kmetje, ki so glavni dobavitelji surovin, imeli svoj vpliv v tej fazi proizvodne verige. V tej verigi se namreč kmetova pot konča vedno tam, kjer je najbolj važno: pri prodaji! Tu imajo odločilno besedo samo predelovalci in trgovina, ki zajemajo z veliko žlico kmetov zaslužek. Posledica tega je, da so za potrošnika cene relativno visoke, kmetje pa z odkupno ceno ne pokrivamo niti proizvodnih stroškov, da o akumulaciji, ki je za nadaljnji razvoj nujno potrebna, niti ne govorimo! To nepravilno delitev zaslužka doživljamo že vsa povojna leta. Novi zakon o zadrugah bi lahko to vsaj delno odpravil, vendar temu določeni krogi

odločno nasprotujejo. Zanimivo je, da so to tisti, ki jih Kmetijstvo ne zadeva neposredno. Kot vzrok navajajo nevarnost, da bi imeli kmetje s tem monopolni položaj, povzročila bi tudi brezposelnost in pomanjkanje surovin v predelovalni industriji.

V zboru združenega dela smo po dolgi razpravi zakon o zadrugah sprejeli brez X. poglavja. Kmetje, ki smo to zagovarjali, smo morali biti celo veseli, da je bil sploh sprejet. Če neki zakon v enem zboru ni sprejet, ne pride na skupno sejo, ponovno pa je lahko dan na dnevni red šele po določenem roku, ki ga predvideva začasni poslovnik.

Kot vedno, so bile največje težave v družbenopolitičnem zboru. Kar na dveh sejah so se prepirali o dnevnem redu. Po razpravi pa niso mogli sklepati zaradi nesklepčnosti. Poslanci opozicije so namreč demonstrativno zapustili dvorano. V nadaljevanju seje naslednji dan so ta korak ponovili, vendar je bila navzočnost opozicije zadostna za sklepe.

Tudi demokracija ima svoje slabe strani. Če hoče, lahko manjšina izsili z bojkotom sklepe, ki so njej v prid!

Če tudi odštejemo podedovane težave, so gospodarske in politične, ki se dnevno rojevajo, dovolj težke, da hudo ovirajo našo gospodarsko rast in razvoj! Vrh tega si še sami delamo težave in zapreke z različnimi strankarskimi intrigami!

Kdo je za vse to odgovoren, mora presoditi javnost sama!

Ajnžik

Štalekarjevi v Kotljah so se pravilno odločili

Sedaj najstarejši hotuljski občan, 93-letni Filip Merkač, se je leta 1985, pred šestimi leti, pravilno odločil, ko je po 65 letih gospodarjenja predal Štalekarjevo domačijo svojemu vnuku Matjažu.

Sin Lipi in snaha Ivanka, ki bi ga bila morala naslediti, sta bila oba zaposlena v Železarni Ravne.

Stanovala sta doma v delu, moderno preurejene Štalekerjeve hiše. Rodila sta se jima tudi dva sinova.

Zadnjih 20 let, posebno po smrti mame Tončke, sta Lipi in Ivanka dosti pomagala pri delu na kmetiji, skrbela za očeta in tudi precej vlagala v razna popravila in nabavo kmetijskih strojev.

Sin Matjaž, strojni tehnik, ki jima je pomagal pri delu, je s tem dobil znanje in veselje do kmetovanja.

Zaradi velikega zanimanja in veselja za stroje in obilice kmetijskih in drugih strojev pri Štalekarju je danes Matjaž prepričan, da je poklic strojnega tehnika današnji dan skoraj prav tako važen za kmetovanje.

Na pobudo sina Lipija, so kupili pri Štalekarju prvi traktor. Njegov sin Matjaž, sedanjí Štalekar, pa je tedaj s svojimi prihranki kupil traktorski obračalnik.

Pozneje so zgradili pri Štalekarju strojno lopo. Danes razpolagajo z najboljšimi in najmodernejšimi stroji.

Tako imajo: — dva traktorja s po 50 KM — traktorske priključke, plug, brano, rotacijsko kosilnico, škroplilnico, prikolico in druge

— hidravlični, obračalni plug — dva obračalnika za seno: pajk in univerzalni tračni, najmodernejši SIP-ov izdelek — nakladalec hlevskega gnoja — trosilec umetnega gnoja

- silo kombajn
- samonakladalko
- trosilec hlevskega gnoja
- prikolico — prekučnik
- cisterno za gnojvko
- sadilnik in izruvač krompirja
- sejalniki krompirja
- molzni stroj
- mlekarne in hladilnik mleka
- dva osebna avtomobila
- telefon, kabelsko televizijo
- cirkularno in celo vrsto ročnih električnih strojev.

V zadnjih šestih letih so obnovili hlev, ki je bil po zadnjem požaru leta 1970 samo zasilno obnovljen. Sedaj je v hlevu 10 modernih stojišč za govedo. Skupno imajo 14 glav živine v hlevu. Svinjake šele gradijo. Hlev je popolnoma moderniziran in obnovljen. Lipi je leta 1989 uredil okna na hlevu in seniku. Tedaj so hlev tudi ometali znotraj in zunaj.

Sedaj notranje urejajo drugo polovico Štalekarjeve hiše, kjer bo novo, lepo stanovanje za družino mladega. Zunanjo fasado in novo streho je hiša z Lipijevo in Ivankino pomočjo (Nadaljevanje na 9. strani)

Štiri generacije Štalekarjev; sedita Lip Merkač, 1. rod; Matic Merkač, 4. rod; stojijo od leve proti desni: Lipi Merkač, 2. rod; Matjaž Merkač, 3. rod; Tatjana Merkač, 3. rod; Ivanka Merkač, 2. rod.

CVETJE V JESENI

»Cvetje v jeseni«, to je Tavčarjev roman, ki ga vsi prav gotovo poznate, ne veste pa za pravo cvetje jablane in hruške v jeseni, ki cvete na Ješovnikovi domačiji na Vrhah 32, kjer je pogorelo gospodarsko poslopje na sam večer pred veliko gospojnicjo, 14. avgusta 1991.

Tu so pognali pravi »jesenski cvetovi« na ožgani visoki, najbrž kar 80-letni, visoki hruški in bližnji jablani. Tako je narava začela znova, čeprav je bila hudo motena v svojem letnem ciklusu.

Znova smo začeli tudi mi z gradnjo gospodarskega poslopja. Pred dobrim mesecem so bili tu vidni le ostanki pogorišča, danes je tu nova zgradba, ki čaka že na streho, zrasla iz čiste solidarnosti. Lahko bi rekli, da je to mozaik, kamor je veliko dobrotnikov vgradilo svoj kamenček. Dan za dnem se z nami vred trudijo in delajo sosedje, sorodniki in znanci, da nas ne bi prehitel čas, kakor bo zagotovo prehitel bele cvetove na ožganih drevesih.

Mira Hovnik

V TOVARNI POHIŠTVA PREVALJE SE PRIPRAVLJAMO NA PRAZNOVANJE

V mesecu oktobru mineva 20 let, odkar so skozi proizvodnjo stekla prva sumo vrata. Takrat smo tudi bili edini proizvajalci teh vrst vrat v Jugoslaviji.

Veliki dosežki v razvoju, tehnologiji in proizvodnji zaslužijo dostojno praznovanje te obletnice naše tovarne.

V soboto, 26. 10. 1991 bomo v družbenem domu na Prevaljah pripravili svečano 20. obletnico. Poleg naših delavcev in upokojencev bomo povabili poslovne partnerje in delavce, ki so sodelovali pri razvoju naše tovarne. Lesna bo ob tej priliki predstavila naše dosežke širši javnosti.

Kulturni program, razstava naših izdelkov in postrežba gojencev gostinske šole iz Slovenj Gradca pa bodo popestrili naše praznovanje.

Dušan DRETNIK

(Nadaljevanje iz 8. strani)

dobila že pred leti. Lipi in Ivanka sta obnovila že pred leti tisti del hiše, kamor sta se vselila in kjer tudi sedaj stanujeta. Štalekarjevo posestvo meri 11 ha površine. Znotrajščine je 8 ha, gozda samo 3 ha.

Letos so obnovili travnik ob Duli, pod Nacesnikom. 1 ha površine so drenažirali (250 m drenažnih cevi). Celotno površino travnika pa preorali in zasejali s travnodetelnimi mešanici. Doslej je bil travnik praktično zapuščen in nedonosen.

»Vse, kar je bilo nakupljeno, vse kar nakupujemo in nabavljamo, vse kar investiramo, delamo skupno«, so povdarili Štalekarjevi: oče Lip, sin Lipi, snaha Ivanka, mladi gospodar Mato in žena Tatjana — tri generacije Merkačevega-Štalekarjevega rodu. Le pripadnik četrtega roda, sinček Matič k temu še ni imel kakšnih posebnih pripomb. Saj se je samo brezskrbno in zadovoljno smehljal na rokah mamice.

Štalekarjevi v Kotljah so torej na dobri poti, ki jo je omogočila pametna odločitev deda, da da posestvo svojemu vnuku Matjažu. Vse kar kupijo, gradijo ali investirajo, naredijo skupaj.

Prepričan sem, da nas bodo še presenetili. Zato jim zaželimo mnogo sreče, uspeha in zadovoljstva!

Rok GORENŠEK

ZAHVALA družine Hovnik

Ob nesreči, ki nas je prizadela 14. avgusta 1991, ko je zaradi strele pogorelo celotno gospodarsko poslopje, se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nam kakorkoli pomagali in nam še pomagajo:

— miličnikoma PM Slovenj Gradec za hitro intervencijo,

— gasilcem GD Slovenj Gradec, Sele-Vrhe, Stari trg, Legen, Pameče,

— vsem sosedom, sorodnikom in znancem,

— strojniku Janku Poberžniku (za vse delo z buldožerjem, pesek),

— Štefanu Blatniku (za izkop temeljev),

— zasebnim avtoprevoznikom: Otu Mla-karju, Simonu Hartmanu, Hinku Grobelniku, Rajku Hovniku, Branku Ovčjaku, Milanu Petriču,

— vsem, ki so odvažali s traktorji ostanke pogorišča in dovažali gradbeni material,

— SO Slovenj Gradec

— TOK Slovenj Gradec

— TZO Ledina, pospeševalni službi,

— Zvezi hranilno-kreditnih služb Slovenije, Ljubljana,

— Elektru Slovenj Gradec,

— Kovine Pameče, Slovenj Gradec,
— FECRO SIT Slovenj Gradec, Ludviku Vrhovniku,

— vsem, ki so sodelovali v humanitarni

akciji Koroškega Radia Slovenj Gradec,

— Lovski družini Sele, Slovenj Gradec,

— Kmečki zvezi — pododboru Slovenj Gradec

— župniji Stari trg,

— Rdečemu križu Slovenj Gradec,

— Železarni Ravne (DS KSZ TOZD Transport),

— KOGRADU, GP Stavbenik Prevalje

— KOGRADU, SDG Otiški vrh

— KOGRADU, IGM, Podjetje Otiški vrh

— Trgovskemu podjetju ZILA, Slovenj Gradec

— in, če smo še koga pozabili omeniti ali pa zanj sploh ne bomo izvedeli, pa je kakorkoli pomagal, tudi iskrena hvala.

Vsem darovalcem torej, ki so nam nudili in še nudijo pomoč v denarju, blagu in delu, še enkrat iskrena hvala, saj brez njih bi se sploh ne pobrali, kaj šele gradili, ker nas je nesreča zelo prizadela, sadovi vaše pomoči pa so že krepko vidni.

Novo gospodarsko poslopje mora biti pred zimo pod streho

Predstavnica mladine čestita slavljenecem in jima poklanja šopek cvetja

NAŠI DEVETDESETLETNIKI

Društvo upokojencev v Mislinji pod vodstvom izredno prizadevnega predsednika Staneta Jeseničnika in njegovih ožjih sodelavcev vsako leto organizira srečanje vseh članov. Srečanja so v raznih krajih. Letos 8. septembra je bilo tako srečanje v Zaveršah pri cerkvi svetega Vida. Člani se pri tem bliže spoznajo in ob prijetni muziki poveselijo. Srečanje je, kot vsako leto, tudi tokrat zelo uspelo.

Vsako spomlad pa organiziramo srečanje najstarejših članov društva v dvorani zadružnega doma v Šentilju. Letos je bilo to srečanje v čast redkemu jubileju, 90 let življenja treh dolgoletnih članov društva: Franca Odra delavca v lesni industriji Mislinja, Pavle Fink delavke v tekstilni tovarni Otiški vrh in duhovnika-profesorja teologije — domačina gospoda Karla Jaša. Ne bo odveč, če jih nekoliko opišemo. Gospod profesor Jaš uživa v svojem rojstnem kraju v skromnem stanovanju, polnem knjig, zaslužen pokoj. Professoreško službo je opravljal v Mariboru, v pokojninski dobi pa pomaga v domači župniji na podružnici sv. Urha v Dovžah. Sedaj opravlja svoje duhovniške dolžnosti v svojem stanovanju. Priljubljen je daleč naokoli zaradi izredne skromnosti, ponižnosti, pa tudi šaljivosti in sploh kot zgleden duševni pastor. Njegov hobi je prevajanje knjig iz tujih jezikov, ki jih obvlada lepo število in sprehodi, obiski sorodnikov in znancev.

Pred šestdesetimi leti sem bil tudi njegov ministrant, kadar je bil doma. Škoda,

da ga na to srečanje nismo mogli dobiti za skupno fotografijo. Oder Franc, Lekšunov iz Tolstega vrha, dolgoletni delavec v Mislinjski lesni industriji, živi pri svoji snahi in vnuku v stanovanjskem bloku. Že kot 16-letni fant se je zaposlil v tovarni lepence pri bivšem lastniku gozdov in obratov v Mislinji. Po požigu le-te je opravljal zahtevna dela v lesni industriji Mislinja do upokojitve. Dokler je še bil pri moči je bil navdušen in napreden čebelar. Sedaj vkljub visoki starosti pravi, da se zaradi zdravja ne more dosti pritoževati. To gre zahvala negi njegove snahe, že dolgo vdove. Tudi udarec prerani smrti edinega sina ga ni strl.

Fink Pavla živi v skromni hišici v Mislinji. Je čila in zdrava. Zaenkrat še ne potrebuje tuje oskrbe, čeprav je pod nadzorstvom pristojnih skrbniških ustanov in rdečega križa. Obiskujejo jo snaha in vnuki, sina pa je tudi že zelo rano izgubila. Tudi sosedje so ji rade volje v pomoč, če je potrebno. Pravi, da tega srečanja ne bo nikoli pozabila. Okoli jubilarcev smo bili zbrani vsi odborniki društva in jim zaželeli še dolgo let zdravja. Pevke iz Doliča pa so zapele par lepih ljudskih pesmi. Kar precej je še članov društva, ki se bližajo devetdeset letom. Čist pohorski zrak, skromno, delavno in trezno življenje je prispevalo k tako visokim letom življenja.

Jože KRAJNC

FRANJO ZEMLJIČ PRAZNOVAL VISOK ŽIVLJENJSKI JUBILEJ

Redki so ljudje, ki ob trdem in težkem življenju dočakajo visok življenjski jubilej. Franjo Zemljič iz Slovenj Gradca, je 26. septembra letos praznoval stoti rojstni dan. Ob visokem življenjskem jubileju je predsednik skupščine občine Slovenj Gradec ing. Ivan Uršič priredil sprejem za Franjo Zemljiča, sprejem pa so pripravili tudi slovenjegraški upokojenci, ki so medse povabili najstarejšega upokojenca v Mislinjski dolini, ne le po letih, temveč po tem, da Franjo Zemljič prejema pokojnino že od leta 1953.

Pred stotimi leti je Franjo Zemljiču pri Sveti trojici (v današnjem Gradišču) pri Lenartu stekla zibel. Ima veliko lepih, a nepozabnih spominov. Ne rad se spominja let prve svetovne vojne, v kateri je sodeloval in bil odpeljan na fronto v Rusijo. Leta 1915 je bil ranjen v desno roko. Hoteli so mu jo odrezati, vendar tega ni dovolil. Ko brska po svojih spominih, rad pove, kako se je vozil s Slomškovo kočijo skupaj s pisateljem Ivanom Cankarjem iz Maribora do Lenarta. »Ja, to je pa bilo tistega leta 1915, ko so me spustili domov iz bolnišnice z ranjeno roko. Med potjo me je dohitela kočija, v kateri se je peljal Ivan Cankar in njegov prijatelj dr. Kraigher, zdravnik iz Lenarta, ki je bil osební prijatelj Cankarja,« pravi Franjo Zemljič.

Leta 1921 je Franjo Zemljič prišel v Slovenj Gradec. Med vojno je bil z družino izseljen in šele po letu 1945 se je ponovno vrnil v Slovenj Gradec, kjer je odprl zasebno trafiko. Cigarete, kot sam pravi, pa tudi drugi tobačni izdelki so takrat šli dobro v prodajo. Po službi na Gradbenem podjetju v Slovenj Gradcu je leta 1953 odšel v pokoj. Še danes pa ga jezi to, da ni dobil povrnjene vojne škode, ki mu je bila storjena med vojno.

Ob visokem življenjskem jubileju tudi naše čestitke.

F. Jurač

LETOVANJE V PORTOROŽU

Že naslov sam pove, da smo letos delavci gozdnega gospodarstva letovali samo v Portorožu. Počitniški dom v Filip Jakovu je bil zaradi vojnih razmer zaprt. Hišico v Čatežu smo že v začetku leta vrnili GG Brežice, druge pa zaradi previsoke najemnine, ki jo zračunavajo Terme Čatež, nismo iskali. Čeprav smo v Portorožu pričeli z letovanjem šele po 20. juliju, se je število penzionov skoraj približalo lanskemu številu. Skupaj smo lani koristili 986 penzionov, letos pa 850. Poleg naših delavcev, upokoјencev in kooperantov so se zelo zanimali za daljše ali krajše počitnice v Portorožu tuji delavci, saj so koristili kar 220 penzionov (lansko leto 58 penzionov).

Prijazno osebje v hotelih Bernardin je tudi letos ustreglo skoraj vsem našim željam in letovali so lahko vsi delavci, tudi tisti, ki so se za počitnice odločili zadnji trenutek. Kot je razvidno iz tabele, termini za letovanje niso bili strogo omejeni, tako da so si morje v sezoni lahko privoščili tudi tisti, ki iz kakršnihkoli razlogov niso mogli ostati več kot dva dni.

Upam, da ste počitnice v Portorožu prijetno preživeli in da boste tudi lepe jesenske pa tudi zimske dneve še izkoristili za aktivni počitek v hotelih Bernardin.

Marijana LAHOVNIK

Zap. št. TOZD

SKUPAJ
število oseb število dni

1.	Gozdarstvo Mislinja	5	31
2.	Gozdarstvo Slovenj Gradec	/	/
3.	Gozdarstvo Črna	2	14
4.	Gozdarstvo Radlje	/	/
5.	TOK Gozd. Slovenj Gradec	/	/
6.	TOK Gozd. Dravograd	/	/
7.	TOK Gozd. Ravne	15	110
8.	TOK Radlje	/	/
9.	CLS Otiški vrh	2	20
10.	TIS Pameče	8	71
11.	Gradnje Slovenj Gradec	11	92
12.	DSSS	26	168
13.	Kooperanti	2	20
14.	Upokoјenci	15	104
15.	Tuji	32	220
Skupaj:		118	850

ALOJZ MELANŠEK JE PRAZNOVAL

Kar pogledjmo ga, tega Alojzija, kako se je z veseljem pripravil za pogostitev povabljenih za svojo 40-letnico.

Alojz Melanšek se je rodil 18. 6. 1951 v Razboru gozdnemu delavcu Rudolfu, zato se je tudi Alojzij odločil za ta poklic. Pobudo za to je takrat dal Peter Planinšek in uredil, da je šel v Postojno v šole. Ko se je izšolal, je bil nekaj časa sekač v Plešivcu.

Veseli pa je imel tudi do traktorja. Želja se mu je izpolnila. Ko je gozdno gospodarstvo rabilo traktoriste, se je takoj prijavil. Kako je bil ves srečen, ko je prvič zabil traktor. Ni se zbal strmin tu okrog po terenu, kamor koli je bilo treba, je odšel.

Leta pa tečejo in nič ne rečejo. Tako je letos v mesecu juniju stopil že v 40. leto. Pravi, da sam sebi ne more verjeti, da so šla leta tako hitro mimo njega.

Srečen je, ker je dobil tako pridno in

pošteno ženo, Danico Skobirjevo. Rodili so se jima trije otroci: Andreja, Irena in sin Simon.

Alojzi pa ni priden samo na traktorju, ampak se rad vrti tudi okrog štedilnika, kadar žena nima časa.

Za to pogostitev si je izbral prostor ob bratovi novi hiši, ki je ob potoku Razborca, v bližini Cajgerja, kjer je njegova rojstna hiša. Zbrali so se bratje in sestre s svojimi družinami. Pozno v noč so zvene le pesmi in harmonika, z željo, da bi bil Alojz naprej zdrav in vesel kot do sedaj. Vsi zbrani mu čestitamo za 40-letnico življenja z željo, da bi dočakal vsaj 80 let zdrav in srečen v krogu svoje družine.

Čestitki se pridružuje tudi oče Rudolf in mama, z željo, da bi vedno rad obiskal že ostarele starše.

Štefka MELANŠEK

Alojz Melanšek pripravlja dobrote za 40 let

TUDI ANZI SE JE UPOKOJIL

Letos, 20. avgusta 1991, se je upokoјil tudi po vsej Koroški kmetijski zadrugi znani združni delavec Ivan Dlopst — »Anzi«. V pokoj je odšel v 59. letu življenja.

Ivan se je rodil 10. decembra 1932 pri pd. Lekšnu v Podkrajju pri Mežici. Življenjska pot ga je peljala od doma, preko rudniške jame in Stavbenika Mežica v Kmetijsko zadrugo Mežica.

Z uspehom je končal leta 1961 srednjo kmetijsko šolo v Mariboru, oddelek za odrasle v Žalcu.

Zaposlil se je v Kmetijski zadrugi Prevalje, poznejši TZO-TRATI Koroške kmetijske zadruge.

Opravljal je najrazličnejša dela in odgovorne naloge. Največ časa je bil področni kmetijski pospeševalec za Črno in Mežico. Upokoјil pa se je kot obratovodja obrata za združništvo kmetijske zadruge »TRATA« Prevalje. Do zadnjega je bil tudi strokovni vodja pašnih skupnosti kmetijske zadruge: Riška gora, Olševa, Jezevo, Bela peč in Macigoj.

Ivan Dlopst »Anzi« je po svojem značaju zelo dober, pošten človek, ki so ga imeli radi tako sodelavci v zadrugi kot tudi kmetje na

terenu. Rad je nesebično pomagal vsakemu, ki ga je za pomoč prosil.

Vedno je dobre volje, ljubi šale, smeh, pe-tje in godbo. Tudi sam zna in rad potegne »meh« ter zaigra kakšno poskočno polko, ali kakšen bolj umirjen valček.

Ob odhodu v »malce-prezgodnji«, vendar zasluženi pokoj, se našemu Ivanu prirčno zahvaljujemo za delo in sodelovanje pri reševanju včasih kar zapletenih in težkih problemov zadruge, tako med kmeti, zadrugniki kot v zadrugi med sodelavci.

Tisti, ki bodo še naprej ostali zvesti združništvu in njegovi neuničljivi, humani ideji in poslanstvu med-ljudmi, ga bodo gotovo pogrešali.

Vsi, ki Anzija poznamo, mu želimo tudi v pokoju še mnogo let zdravja, zadovoljstva in sreče, predvsem pa obilo dobre volje in veselja. Še na mnoga, zdrava, srečna leta, dragi Anzi!

Rok GORENŠEK

ZDRAVKO ZALOŽNIK (1960—1991)

V trenutku so se porušili vsi načrti, ki smo jih skupaj na Kunejevem načrtovali, da bi se življenje na tej nekdanji mogočni, kmetijski na obronkih Pohorja vrnilo v nekdanje tokove. Da bi na Kunejevem vrnilo času primerno življenje, so bili s skupnimi močmi ustvarjeni osnovni pogoji, obnovljena je bila hiša in gospodarsko poslopje, urejeni so bili travniki, v hlevu se je ponovno vrnila živina, kar pa je osnovno: za delo so bile vedno pripravljene pridne roke. Vsi skupaj smo se tega veselili.

Pa smo bili v trenutku opeharjeni za vse veselje in skupne načrte, ko smo zvedeli, da je tragično izgubil življenje v temnih pohorskih gozdovih Zdravko Založnik s Kunejevega. Tako smo izgubili vsi, predvsem pa domači, tisto oporo, na kateri smo gradili bodoče življenje na Kunejevem. Nesreča je tem bolj kruta, saj je zahtevala življenje človeka v najlepših moških letih. Čez nekaj dni bi Zdravko praznoval svoj 31. rojstni dan.

Zdravko Založnik je bil rojen 6. oktobra leta 1960. V osnovno šolo je hodil v Mislinjo in jo zaključil leta 1976. Razmere in delo doma mu niso dopuščale, da bi se izučil poklica, zato se je takoj zaposlil, najprej leta 1976 na žagi Mislinja. Ker je odraščal sredi gozda, je bil na

njega zelo navezan, zato si je vedno želel, zaposliti se v njem. Želja se mu je uresničila leta 1981, ko se je za stalno zaposlil na gozdni upravi v Mislinji. Takoj je opravil izpit za poklicnega gozdnega delavca. Veliko veselje pa je vseskozi kazal tudi za delo z gozdnim traktorjem, pa tudi lastnega si je neizmerno želel. Obe želji sta se mu izpolnili. Z uspehom je opravil izpit za traktorista, pa tudi lasten traktor si je kmalu kupil. Vsi se spominimo, s kakšnim veseljem nam je pripovedoval, da kupuje traktor, pa tudi pozneje, ko je veselo krmaril z njim po njivah in pohorskih cestah. V času zaposlitve na našem obrtu je v gozdu opravljal vzorno vsa dela od poseka lesa, ročnega in strojnega spravila ter delal vsa gozdno-gojitvena dela.

Popoldan pa je doma pomagal opravljati vsa kmetijska dela: pri žitih pa na njivah in travnikih. Posebno veselje pa je seveda imel s svojim traktorjem, s katerim je večkrat opravljal dela. Večkrat se je z njim ponosno zapeljal na planine in v dolino. Žal je bila zanj pot v dolino usodna. S smrtjo Zdravka Založnika izgublja gozdni obrat Mislinja vzornega in pridnega delavca, družina, predvsem starša, pa steber in oporo za delo.

Ivan LEKŠE

MARIJA KROF 1910—1991

Kadar koli se poslavljamo od prijateljev, znancev in sorodnikov, se spominimo, kakšno je bilo njegovo življenje. Tako smo se dne 28. 7. 1991 zbrali pri Barbari nad Prevaljami, da z vsemi častmi pospremimo na poslednjo pot Marijo Krof, rojeno Zbičajnik.

V Suhem dolu v mali leseni hišici, tik ob žagi, se je stiskalo okrog mame 5 otrok. Oče Jurij Zbičajnik je bil žagmojster ali predelavec na tej žagi. Najmlajša hčerka Marija se je rodila leta 1910. Ko je bila stara šele 9 let ji je umrla mama. Oče je moral biti pri grofu Thurnu na delavnem mestu po cele dneve. Vendar tudi to je bilo premalo, otroci so kaj kmalu šli od doma, da si zaslužijo vsakdanji kruh. Marija je šla h kmetu Skobirju za dekle. Marijina zadnja služba je bila pri Voglu v Mežici. Spoznala je svojega življenjskega tovariša Antona Krofa in leta 1950 sta se poročila in si ustvarila družino.

Rodili so se trije otroci: dva sinova in hči, ki so jima bili v veliko veselje. Par let pozneje sta si zgradila,

skupaj z bratom Karlom, lep in prijazen dom v Prevaljah tik nad železniško postajo.

Zaživeli so srečno in zadovoljno življenje. Najstarejši sin Slavko se je odločil in odšel v semenišče v Maribor in postal je župnik, danes je v Slivnici pri Mariboru, drugi sin Karel je zaposlen v Železarni Ravne, hči Jožica pa je zaposlena na žagi v Prevaljah. Vsi so lepo preskrbljeni. Vendar sreča hitro mine: ko bi moralo človeku biti bolje, se na jesen življenja pojavijo bolezni, Krof Marija, trdna, dobra gospodinja je klubovala vihrj druge svetovne vojne, a bolezen in smrt sta jo premagala. Tromboza so dejali zdravniki v Prevaljah in jo poslali v slovenjegraško bolnico. Zaman so bili naši upi, zaman so se v bolnici zdravniki trudili. Lajšali so ji bolečine, ki so bile neznosne. Smrt ji je bila edina rešiteljica. Velika množica ljudi je na njeni zadnji poti pokazala, kako so jo ljudje spoštovali in imeli radi.

Iz vseh bližnjih in daljnih župnij so prišli duhovniki, bilo jih je 23, da ji izkažejo poslednjo čast in zahvalo, ker je nam dala sina duhovnika. Mirno je bilo življenje moje pol sestre Marija Krof. Tiha in mirna je bila in takšna bo ostala v spominu nas vseh.

Štefka MELANŠEK

V SPOMIN AVGUSTU KACU -TOVŠAKU 1927—1991

V četrtek 25. julija 1991 smo se na šentiljskem pokopališču z vsemi lovskimi častmi poslovili od Avgusta Kaca — Tovšaka: moža, očeta, člana LD Mislinja krajevnih organizacij ZB NOV Mislinja, kmeta in kooperanta TOK Slovenj Gradec.

Gustek, kakor smo ga klicali prijatelji, se je rodil 25. 5. 1927 v Mali Mislinji ob vzhodju pohorskih gozdov. Tu je preživel otroška leta. Po končani osnovni šoli je kot edini sin ostal na kmetiji. Življenje na kmetiji je bilo tiste čase trdo in neizprosno. Že v rani mladosti je to sam občutil ob kmečkem delu in prav zato je morda mladost prehitro zbežala skozi otroška leta. Že v rani mladosti se je kalila njegova doslednost do kmečkega dela, predvsem pa napredne ideje, ki jih je pozneje prenašal na kmetijo.

Vojna vihra ni prizanesla nikomur, prav gotovo pa ne njemu. Že kot fant je spoznal nesmisel okupatorjevega terorja. Takrat je za Gusteka nastopila najtežja življenska preizkušnja. Zelo mlad, star komaj 17 let, se je priključil NOB in vstopil v partizane — med kurirje. Neshetokrat je pešal in gazil visoki sneg preko Mislinjskega jarka, Pake in širšega območja Vitanja, ko je prenašal važna sporočila za nadaljni boj proti okupatorju. To je izvrševal vse do usodnega dne, ko je padel v sovražno zasedo in bil ujet. Strahote, ki jih je preživel v mari-borskih zaporih in samo bombandi-

ranje mesta so mu za vedno ostale v spominu.

Po vojni je bilo potrebno začeti znova. Po odsluženju vojaškega roka se je vrnil domov in z vso vnemo pomagal očetu pri že tako zamujanih kmečkih opravilih. Bil je eden tiste generacije, ki v povojnih letih ni spraševala za dolžino delovnega časa. Zavedal se je, da je kljub obveznostim do nove države potrebno kmetijo modernizirati in ustvariti boljše pogoje za življenje. Pozneje, ko je prevzel Tovšakovo kmetijo, sta si z ženo Miko ustvarila družino in pričela z obnovo hiše in gospodarskega poslopja. Kljub prezaposlenosti pri obnovi in kmečkem delu je našel čas za sodelovanje pri družbenopolitičnih in delovnih organizacijah.

Bil je član in odbornik KZ šentilj, član upravnega odbora in zbora delegatov TOK Slovenj Gradec, član nadzornega odbora ZB NOV Mislinja, predsednik gradbenega odbora za izgradnjo telefona za Malo Mislinjo, veliko se je angažiral pri izgradnji gozdnih prometnic na tem območju.

Za Gustekom je življenje prehitro zaprlo svoja vrata. Ostale so neizpolnjene želje in načrti za prihodnost, ostala pa je tudi prehojena življenska pot, na katero so lahko ponosni svoji in prijatelji.

Jože TRETJAK

Na konjski paradi v Podgorju je sodelovalo preko 30 konjev

USPELA KONJSKA PARADA

Ob sklepu krajevnega praznika krajevnih skupnosti Podgorje pri Slovenj Gradcu je tamkajšnje Kulturno društvo v sodelovanju z Konjeniškim klubom ter Konjerejskim društvom iz Slovenj Gradca priredilo konjsko parado v Podgorju, na kateri so prikazali razno konjsko vprego ter jahanje. Izredno zanimiv pa je bil prikaz starih kmečkih običajev kot sta žetev in mlačev. Razveseljivo pa je, da si je prireditev ogledalo preko tisoč obiskovalcev. Takšnih prireditev v Podgorju si še želijo.

F. J.

Glasilo VIHARNIK izdaja delovna organizacija Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec
Ureja uredniški odbor: Ida ROBNIK, Andrej ŠERTEL, Hedvika JANSE, Vida VRHNJAK, Danilo RANC, Gorazd MLINŠEK.
Glavni urednik: Andrej ŠERTEL, odgovorna urednica: Ida ROBNIK, lektorica: Majda KLEMENŠEK, tehnični urednik: Bruno ŽNIDERSIČ.
Naklada: 4500 izvodov.
Tisk: GZP MARIBORSKI TISK Maribor, Tržaška cesta 14, 62000 Maribor, 1991.

ZAHVALA

Vsem, ki ste našega dragega očeta, dedeka, pradedeka in brata

FRANCA PODMENIKA

Štirovega očeta
iz Šmiklavža

spremljali na zadnji poti ter mu darovali vence in cvetje, darovali sveče in za svete maše, se najlepše zahvalujemo. Iskrena hvala govornikom Jožetu Novaku in Avgustu Holcu za ganljivo izrečene besede slovesa, šmiklavžkim pevcem za zapete žalostinke in g. župniku Tinetu Tajniku za pogrebni obred.

Žalujoči: otroci Marica, Krista, Franc, Anica, Pavla, Zofka in Ivica z družinami ter brat Jože in sestre Rozina in Jožefa.

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage žene,
mame, sestre

MARIJE KROF iz Prevalj

se iskreno zahvalujemo vsem sosedom, ki so nam pomagali v trenutku, ko smo bili pomoči najbolj potrebni. Iskrena hvala KS Prevalje za poslovilne besede, gospodom župnikom, ki so jo tako v lepem številu spremljali na njeni zadnji poti in darovali mašo, posebna zahvala gre pevcem iz Maribora in Prevalj za zapete žalostinke.

Hvala zdravnikom in zdravstvenemu osebju splošne bolnice oddelka 26 kirurgije, kateri so ji lajšali bolečine v zadnjih dneh življenja. Vsem, ki ste ji darovali vence in cvetje, še enkrat najlepša hvala.

Žalujoči: mož Anton, sinova Slavko in Karel z družino, hčerka Jožica, brat Karel in sestra Štefka z družino.

ZAHVALA

Ob bolečini in prerani izgubi
našega dragega moža, očeta
in dedka

ANDREJA JEROMLA

(1926—1991)
iz Prevalj

se iskreno zahvalujemo vsem, ki so ga spremljali na zadnji poti ter mu darovali vence in cvetje. Zahvaljujemo se govorniku za poslovilne besede ob odprtem grobu, TOZD GO Črna, gospodu župniku za lepo opravljen cerkveni obred, pihalnemu orkestru ravninskih železarjev za zaigrane žalostinke.

Vsem, še enkrat, iskrena HVALA!

Žalujoči: žena Vida, hčerka, sin ter vsi njegovi

ŠTIOHEMU OČETU V SPOMIN 1900—1991

Nemo in tiho kot je živel, je umrl Franc Podmenik, Štihov oče iz Šmiklavža. Leta 1900 se je rodil na Pajenkovi kmetiji, kjer je preživel tudi otroška in mladostna leta. Leta 1934 se je poročil z Marijo Priteržnik in na Štihovali kmetiji, kamor se je preženil sta si z ženo uredila skrbno zakonsko ognjišče, v katerem se jima je rodilo sedem otrok. Njegova življenjska pot je bila vse skozi trda in težka, kot kmet pa je na svoji kmetiji pridno in vzorno gospodaril.

Med drugo svetovno vojno, ko je okupator tlačil naša tla, je tudi Štihov oče pomagal partizanom in aktivistom po svojih močeh, vrata Štihovali kmetije pa so bila vedno na stečaj odprta, za vsakogar, ki se je kot popotnik oglašil na kmetiji.

Ko so Štihovemu očetu opešale moči je posestvo prepustil svojemu sinu Francu, ki na kmetiji po vzoru svojega očeta tudi on sodobno gospodaril. Ohranili ga bomo v lepem in trajnem spominu.

F. J.

Z A G O T O V L J E N O Z A D O V O L J S T V O

prevent

**PODJETJE ZA IZDELAVO DELOVNIH ZAŠČITNIH
SREDSTEV IN AVTOKONFEKCIJE SLOVENJ GRADEC
KIDRIČEVA 6
TELEFON 0602 41421
TELEFAX 0602 41051**

**Proizvodni program: zaščitne delovne obleke, plašči,
kombinezoni, kape, sedežne prevleke za vse vrste avtomobilov.**

Dopolnilni program: delovni zaščitni čevlji, gumi škornji, zaščitne bunde in telovniki, gumi in pvc rokavice ter drugi izdelki namenjeni za zaščito pri delu

**VSE TO VAM NUDIMO V PRODAJALNI JEŽEK, GLAVNI
TRG ŠT. 39, SLOVENJ GRADEC, KJER VAM BODO POSTREGLI ŠE Z OSTALIMI IZDELKI ŠIROKE POTROŠNJE.**

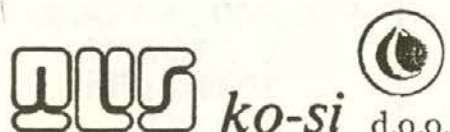
PRALNICA OLGA URŠIČ

Vorančev trg 4
62380 SLOVENJ GRADEC

Sprejemam v pranje vse vrste perila, ki se lahko pere v pralnem stroju. Peremo tudi delovne obleke in jih na vašo željo pošljemo tudi po pošti.

Peremo pregrinjala — velika in mala —, pralne preproge in zavese. Se priporočam

OLGA URŠIČ

62380 SLOVENJ GRADEC

Stari trg b. š.

Telefon: (0602) 42-659

Telefax: (0602) 43-795

Telex: 33-450

DEJAVNOST

Razvijamo in izdelujemo vložne materiale za oblažjenje pohištva in vzmetnice na osnovi naravnih rastlinskih in živalskih vlaken. Prednost naših proizvodov je v tem, da so izdelani iz pretežno naravnih materialov, kar omogoča našim kupcem proizvodnjo visokokvalitetnih BIO programov.

Proizvajamo tudi BIO izolacijske materiale, ki zagotavljajo zdravo bivalno okolje.

mladinska knjiga
trgovina d.d.
ljubljana, titova 3

Papirnica
in birotehnika
Slovenj Gradec,
Glavni trg 18

NAŠA PONUDBA — VAŠE ZADOVOLJSTVO

MLADINSKA KNJIGA
SLOVENJ GRADEC IN
RAVNE NA KOROŠKEM

Iz svojega širokega prodajnega izbora vam nudimo:

- računalniško in birotehnično opremo
- potrošni pisarniški material
- strokovne, poljudnoznanstvene in leposlovne knjige
- izbran darilni program za vas, vaše prijatelje in poslovne partnerje
- v galeriji lahko izberete dela naših priznanih slikarjev.

OBIŠČITE NAS

MLADINSKA KNJIGA TRGOVINA
TEL..

0602 43-391 BIROTEHNIKA

42-071 PAPIRNIKA

43-740 KNJIGARNA

RAVNE NA KOROŠKEM (0602) 22-791

AVTO ŠOLA AMD SLOVENJ GRADEC

Vorančev trg 4. tel. 42 - 260

Najuspešnejša
avto šola v regiji

5 GOLFOV
4 RENAULT 5
YAMAHA
MZ
TAM 130 T 11
TOVORNA PRIKOLICA
ITAS
AVTOBUS

Prijazni in izkušeni inštruktorji,
konkurenčne cene, obročno plačevanje

SO

GARANCIJA ZA USPEH

Za oglase,
objavljene
v VIHARNIKU,
veljajo cene:

— cela stran	10.000,00 din
— polovica strani	5.000,00 din
— četrтина strani	2.500,00 din
— osmina strani	1.250,00 din
— šestnajstina strani	625,00 din
— mali oglasi	200,00 din

**MERX
GOSTINSKO PODJETJE
BISTRA
RAVNE NA KOROŠKEM**

**NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO
V HOTELU »MERX« RAVNE NA KOROŠKEM
»SLAŠČIČARSKI VRT — BOUTIQUE«**

Vabimo vas, da nas obiščete v našem slaščičarskem vrtu — boutique-u. Nudimo vam veliko vrst sladoleda, raznovrstne sladoledne izdelke in napitke ter slaščice vseh vrst.

Odprto imamo vsak dan od 9. do 20. ure.

Pridite in se prepričajte o kvaliteti naših slaščičarskih izdelkov.

**BEGANT —
OTIŠKI VRH
DRAVOGRAD**

vabi

skupine in posameznike, da jo obiščete in se dogovorite, da vam pripravijo pogostitev za različne priložnosti — poslovna kosila, poroke, rojstne dneve, zaključke leta . . .

Nudijo vam vseh vrst jedil in pijač po ugodnih cenah. Pričakuje vas kolektiv GOSTILNE BEGANT — Otiški vrh.

VLOGA VIHARNIKA V DANAŠNJEM ČASU

Ko je pred 23 leti, 1. oktobra 1968, izšla prva številka internega glasila takratnega podjetja Gozdno gospodarstvo, si verjetno nihče ni mislil, da bo ta časopis, z imenom Viharnik tako bran, kot je danes.

To sem ugotovila na podlagi ankete, ki sem jo opravila v okviru svoje strokovne naloge.

Preden pa vam navedem rezultate, bi se rada zahvalila vsem, ki ste tako skrbno odgovorili na vprašalnik. Še posebej hvala moji mentorici Idi Robnik, ki mi je pomagala pri pripravi ankete in na sploh strokovne naloge. Od 440 vprašalnikov, ki sem jih razposlala naključno izbranim naročnikom, sem jih dobila vrnjenih 122, kar je dobrih 27 %. Tistim, ki se jim ni zdelo vredno vključiti se in prispevati svojega deleža k dopolnjevanju in preoblikovanju glasila, smatram, da je vseč takšen kakršen je, ali pa morda ne čutijo potrebe po takem načinu obveščanja in seznanjanja z dogajanjem v GG Slovenj Gradec in naši koroški krajini.

Vprašalnice sem razdelila v štiri skupine, ki so mi dale odgovor o statusu naročnika:

- gozdni posestnik
- upokojenec
- delavec
- študent, dijak

Največ vprašalnikov so vrnilo upoko-jenci in gozdni posestniki. Ker so odgovarjali dokaj enako, bom tudi njihove odgovore združila. Na vprašanje: Ali je Viharnik dobrodošel »gost« v vašem domu, jih je 90 % odgovorilo, da ga z zanimanjem pričakujejo. Ostalih 10 % pa jih preberejo, ker ga pač dobijo. Med različnimi rubrikami, ki so v glasilu, najraje prebirajo:

- dogodke v delovnem okolju
- dogodke iz preteklosti
- gospodarske prispevke

Omenili so še prispevke Matevža Čarfa, kulturne dogodke in ljudske pregovore.

Na vprašanje, kateri članki se jim ne zdijo dovolj zanimivi, da bi jih objavljali v Viharniku, pa so navedli: rekreacija, naši jubileji, osmrtnice in intervjuji, pa tudi, da so gospodarski prispevki preobširni, razvlečeni. V anketi sem uvrstila tudi »vaši predlogi za boljšo vsebino Viharnika«.

Menijo, da objavljamo premalo ali nič strokovnih razprav, humorja, nagradnih vprašanj, o negovanju gozdov, setveni koledar, nekaj o bodočnosti kmetov, opis kmetij, strokovne nasvete za kmetijstvo, vrtnarjenje in živinorejo. Posebej pa moram omeniti KMETIJSKO PRÍLOGO. Včasih je izhajala v sodelovanju s Koroško kmetijsko zadrugo Slovenj Gradec in Koroško zadrugo hranilno kreditno službo Slovenj Gradec.

Kot lahko sklepam, so jo ljudje, predvsem gozdni posestniki in upoko-jenci, zelo radi prebirali. Zato je sedaj postala tudi najbolj pogrešana rubrika v Viharniku. Predlagajo, da se uvrsti nazaj na strani našega glasila, poleg tega pa predlagajo, naj bi redno izhajal tudi cenik za les. Delavci in študenti oz. dijaki pa najraje prebirajo dogodke v delovnem okolju, zanimivosti iz preteklosti, kadrovske in socialno problematiko in o rekreaciji ter gospodarske prispevke. V Viharniku se jim ne zdijo dovolj zanimivi članki o ekologiji, intervjuji in osmrtnice.

Moje ugotovitve:

Menim, da je Viharnik v današnjem času zelo potreben in zaželen. Vseboval bi lahko še kakšno križanko, nekaj humorja in predvsem cenike za les. Nujno pa bi bilo potrebno vrniti kmetijsko prilogo, saj le-to najbolj pogrešajo.

NAŠ PIKNIK

Živimo v času, ko ljudstvo sprejema težke udarce od vseh strani; ko živi v strahu za preživetje, v strahu za mir, katerega si tako želimo. Tem občutkom ni videti konca. Občutiti je le poglobljanje te agonije. To najbolj občuti naš mali človek, naš preprost delovni človek, kateremu ni bilo nikdar kaj prizanešene-ga.

Taka težka bremena s težavo prenaša zdrav človek. Kako pa to prenaša bolan, pa v le tisti, ki bolezni in invalidnost prenaša sam. Razumeti pa ga poskuša tudi tisti, kateri se s temi problemi srečuje. To so naši invalidi, težji in težki!

Priliko imam videti, da so prav prijetno presenečeni, če prinesem vabilo — bodisi za srečanje, izlet ipd. V tem primeru je bilo vabilo na piknik, ki je bil pri osnovni šoli v Šmiklavžu v soboto, dne 17. 8. 1991 s pričetkom ob 11. uri, s kratkim pozdravnim govorom predsednika Stradovnika in pesmi ansambla »DRVAR«.

Odbor aktiva invalidov Slovenj Gradec se je trudil po svojih močeh ustreči članom in prirediti piknik v naravi na prav prijeten dan.

KLJUB DEŽJU VESELJE POD RADUHO

Slovensko planinstvo je spet bogatejše še za eno koč. Marljivi mežiški planinci se na Grohotu pod Raduho odprli novo planinsko koč, ki je hkrati lepo darilo vsem Slovincem. Ko je na Grohotu leta 1986 snežni plaz zasul in popolnoma uničil planinsko koč, skoraj nihče ni verjel, da bo tu še kdaj zrasla nova planinska koč. Na novi lokaciji, kjer je tudi pred plazovi povsem varna, pa je na okoli 300 m² uporabnih površin spet nova planinska koč, ki je bila zgrajena s skupnim delom planinskih zanesenjakov Planinskega društva Mežica, ki jih je vodil Mirko Mlakar (Mlakar je sam od letošnjega januarja pa do avgusta opravil preko 880 prostovoljnih ur). Največ prostovoljnega dela pri gradnji koč pa so vsekakor opravili Vili Blatnik, Jože Atelšek, Karel Dretnik, Dominik Lesjak, Stanko Jug, Karel Mastek, Franc Mlinar, Vili Strel, Maks Siherle, Branko Šegel in Julina Seidl. Svoj delež pa so h gradnji prispevala tudi podjetja s Koroške.

Čeprav je na dan otvoritve zelo ponagajalo vreme, dež in megla, pa to ni motilo planincev, ki so se otvoritve udeležili v kar največjem številu. Nova koč ima prostora za okoli 40 planincev ležišč, načrtujejo pa, da bodo prihodnje leto dodali še kakšno posteljo več.

UREDNIŠTVO!

Upam, da bo Viharnik še naprej izhajal. Če ne gre drugače, naj oblika ostane takšna, kot je bila do sedaj, če pa lahko, upoštevajte predloge, ki so jih omenjali naročniki v moji anketi.

BRALCI!

V teh kriznih razmerah, ko je več konfliktnih situacij, je obveščanje še bolj potrebno. Ker pa je Viharnik naš časopis, vas prosim, čim več sodelujte z njim. Več prispevkov bomo dobili od vas, boljši bo.

SODELAVKE V KADROVSKO SPLOŠNEM SEKTORJU

Vsem vam pa hvala za vse prijetne dni, ki smo jih preživele skupaj. Škoda le, da ne traja dlje.

Romana JAKOPEC

Se vreme je bilo naklonjeno, saj ni bilo dežja pred nočjo. Pravi piknik, bomo rekli! Z veseljem smo zajemali z lesenimi žlicami okusno obaro iz keramičnih skodelic. Pa še za spomin jo je lahko vsakdo (posodo in žlico) odnesel domov.

Pa popoldan! Kotleti in drugo pečenje na žaru s svežim rženim kruhom! Ta naš simpatični Vili! Ta ti je res mojster v teh zadevah. Moram ga pohvaliti v imenu vseh invalidov, ki so bili zelo zadovoljni. Kaj naj še rečem! Za 200 članov invalidov, kolikor se jih je piknika udeležilo, je stalo odbor precej truda, da je stekla organizacija in potekla v redu.

Hvala družini Holc, ki nam je dala na voljo prostor in po potrebi priskočila na pomoč. Še enkrat hvala!

V priskrbenem vzdušju, klepetu, godbi, plesu je minil dan, to je piknik aktiva invalidov Slovej Gradec. Rahel dež pa je vsakega opomnil na povratek domov, le takrat pa smo se zavedli, da je bil tudi že mrak.

Piknik je torej uspel, za kar se moram zahvaliti požrtvovalnemu predsedniku aktiva g. Stradovniku in celotnemu odboru z željo, da ne bi bil zadnji, a razmere v današnjem času ne obetajo več na kaj podobnega. Kaj bo prišel čas?

Ivanka SVETEC